

# ศรัทธาที่ไม่ สิ้นคลอน



مجلس الشورى الإسلامي في تايلاند  
06 4234477 :هاتف • 06 4234466 :فاكس

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

327

# ศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน

وسائل الثبات - تايلندي



โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้  
สำหรับชาวต่างชาติในซูลฟี

# وسائل الثبات

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية  
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي  
الطبعة الأولى: ١٢ / ١٤٤٧ هـ.

# สารบัญ

บทนำ.....	5
แนวทางแห่งความมั่นคง.....	14
สถานการณ์แห่งความมั่นคง .....	30
บางส่วนจากแบบอย่างของการยืนหยัดมั่นคง .....	38

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

# ศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน

## الثبات

### บทนำ

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เราสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขออภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของตัวของเรา และจากความผิดบาปแห่งการงานของเรา ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงชี้ทางแก่เขา ก็จะไม่มีความผิดให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิด ก็จะไม่มีความผิดชี้ทางแก่เขาได้ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดคือบ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์

หนึ่งจากคุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมุสลิมที่แท้จริง และหนึ่งจากจุดเด่นอันสูงส่งที่สุดของเขา คือการยืนหยัดมั่นคงอยู่บนศาสนา การรักษาไว้ซึ่งมารยาทของนบีมุหัมมัดคืออิลลาลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม และการปฏิบัติตามแบบอย่างจากท่านโดยไม่ลังเล ไม่สั่นคลอน และไม่เบี่ยงเบนออกไป

เพราะข้อกลางแคลงที่ผ่านเข้ามาชั่วคราวก็ตาม หรือเพราะ  
 อารมณ์ใฝ่ต่ำที่รุนแรงก็ตาม หรือเพราะความวุ่นวายที่  
 แพ้หลายก็ตาม ทั้งนี้เพราะการลึงเลอยู่ระหว่างความจริงกับ  
 ความเท็จ และการละทิ้งสุนนะฮ์อันมั่นคงหลังจากได้ประพฤติ  
 ตามมันแล้วนั้น มิใช่วิถีของผู้ศรัทธา แต่เป็นลักษณะนิสัยของผู้  
 กลับกลอกและปฏิเสธศรัทธา ซึ่งอัลกุรอานได้อธิบายเอาไว้  
 ด้วยความขัดแย้งกันระหว่างคำพูดกับการกระทำ และความ  
 กลับกลอกเปลี่ยนแปลงในแนวทางการดำเนินชีวิตในทุก  
 สถานะ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ  
 وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكُمْ  
 هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾

“และในมนุษย์บางคน มีผู้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์บนขอบทาง  
 ของศาสนา หากความดีประสบแก่เขา เขาก็พอใจพอใจต่อสิ่ง  
 นั้น หากความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะผินหน้ากลับสู่  
 การปฏิเสธ เขาขาดทุนทั้งในโลกนี้และในปรโลก นั่นคือการ  
 ขาดทุนอย่างชัดเจน” (อัลหัจญ์ : 11)

แท้จริงการยึดมั่นในแนวทางอันถูกต้องและการยืน  
 หายต่ออยู่บนแนวทางนั้น เป็นหนึ่งในเรื่องสำคัญที่สุดที่ผู้ศรัทธา  
 จำเป็นต้องใส่ใจ และต้องลงมือปฏิบัติ และทั้งสองสิ่งนี้นับเป็น

หนึ่งในความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งมนุษย์จำเป็นต้องขอบคุณ และรักขามั่นไว้ และเป้าหมายของคำว่า “การยึดมั่น” ก็คือการภักดีเชื่อฟังอัลลอฮ์ การปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ทรงใช้จากหน้าที่จำเป็น และการออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม พร้อมยืนยันหยัดอยู่บนสิ่งนั้น

عن سفیان بن عبد الله الثقفي قال: قلت: يا رسول الله قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً بعدك قال: (قل آمنت بالله، ثم استقم)

จากสุฟยาน บิน अबดุลลอฮ์ อัชชะเกาะฟีญ์ กล่าวว่า ฉันได้กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะฮ์ลุล โปรตบอกฉันเกี่ยวกับอิสลามเพียงหนึ่งถ้อยคำ หลังจากท่านแล้วฉันจะไม่ต้องถามใครอีก” ท่านตอบว่า “จงกล่าวว่า ‘ฉันศรัทธาต่ออัลลอฮ์’ แล้วจงยืนยันหยัดอย่างมั่นคง”

ในหะดีษนี้ท่านเราะฮ์ลุล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งใช้ให้เขามีความหนักแน่นมั่นคง ซึ่งหมายถึงการดำเนินอย่างเที่ยงตรง ไม่มีการเบี่ยงเบนและไม่มีการฝ่าฝืนใด ๆ และนี่คือแก่นแท้ของการยืนยันหยัด ดังนั้นการยึดมั่นคือ การยึดถือศาสนาของอัลลอฮ์ทั้งภายนอกและภายใน ยึดมั่นในด้านความเชื่อ ยึดมั่นในด้านการปฏิบัติศาสนกิจ ยึดมั่นในด้านพฤติกรรม และจริยธรรม ยึดมั่นในด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นี่คือการ

ยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ คือการยึดมั่นในทุกกิจการของชีวิต ยึดมั่นในมัสยิด ยึดมั่นในการทำงาน ยึดมั่นในตลาด และยึดมั่นในบ้าน ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾

“จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน การเชือดสัตว์พลีของฉัน การมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน ล้วนเพื่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์ และด้วยสิ่งนั้นเองฉันถูกใช้ และฉันคือคนแรกในบรรดามุสลิม” (อัลอันอาม : 161-162)

และเมื่อข่าวคนหนึ่งได้กลับเนื้อกลับตัว และยึดมั่นต่อคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ เขายอมตระหนักรู้ว่าแท้จริงเขาได้ย้ายจากชีวิตหนึ่งไปสู่ชีวิตใหม่ และเขาได้อำลาชีวิตแห่งความเหลวไหล ความไร้สาระ ชีวิตแห่งการฝ่าฝืน ความหลงเร่ร่อน และการแข่งกระด้างต่ออัลลอฮ์ และเขาได้หันกลับสู่อัลลอฮ์ ดังนั้นเขาควรจัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้ตนเองให้สอดคล้องกับชีวิตใหม่ และควรเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินชีวิต

ดังนั้นหนังสือที่เขาเคยอ่าน เขาก็ควรเปลี่ยนเป็นหนังสืออิสลาม นิตยสารที่เขาเคยอ่าน -ซึ่งไม่ใช่อิสลาม- เขาก็ควรเริ่มเปลี่ยนมันเป็นนิตยสารอิสลาม เทปบันทึกเสียงที่เขา

เคยฟัง ไม่ว่าจะเป็นเพลงหรือสิ่งอื่น เขาก็ควรเริ่มเปลี่ยนมัน เป็นเทปอิสลาม รวมถึงเรื่องการนอนด้วย หากเขาเคยนอนตึก ก็ควรเริ่มเปลี่ยนเป็นนอนให้เร็ว เพื่อจะได้ตื่นมาละหมาดศุบฮ์ มิตรสหายและเพื่อนสนิทที่เคยเดินร่วมกับเขาบนทางแห่ง ความเท็จ เขาก็ควรเปลี่ยนเป็นเพื่อนและสหายที่เดินกันบน เส้นทางแห่งัจธรรม และคอยช่วยเหลือเขาต่อสิ่งนั้น และใน ทำนองเดียวกันนี้ในกิจการอื่น ๆ อีกด้วย

และการยืนหยัดมั่นคงบนศาสนาของอัลลอฮ์นั้น เป็น ข้อเรียกร้องพื้นฐานสำหรับมุสลิมผู้จริงจังทุกคน ที่ต้องการเดิน อยู่บนหนทางอันเที่ยงตรงด้วยความมุ่งมั่นและความสุขุม ดังนั้นเมื่อความวุ่นวายเพิ่มมากขึ้น และสิ่งยั่วยวนได้ แพร่กระจาย ผู้ที่ล้มลงก็เพิ่ม ผู้ที่พลิกกลับก็มีจำนวนมากขึ้น บางคนล้มลงเพราะความกลัว บางคนล้มลงเพราะความโลภ และบางคนล้มลงเพราะความเขลา

และในยุคสมัยนี้ ซึ่งความจริงหลายอย่างถูกทำให้ เปลี่ยนไป ความเข้าใจต่าง ๆ ได้พลิกผัน ความวุ่นวายเพิ่มมา กขึ้น สิ่งยั่วยวนหลั่งไหลเข้ามาต่อเนื่อง หนทางแห่งความหลงผิด กลายเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย และโลกคุณยาก็หันเข้ามาช่วยวน จิตใจด้วยความสุขลวงตา ในยุควิกฤติเช่นนี้เอง เราจำเป็น เพียงใดต่อคำชี้แนะที่เปี่ยมด้วยความเอ็นดูของท่านนบี ซึ่งจะ

ช่วยให้มุสลิมห่างไกลจากทุกการเบี่ยงเบนและความเลวทราม  
เมื่อท่านกล่าวว่า

( يَا عِبَادَ اللَّهِ اثْبِتُوا )

“โอ้ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ จงยืนหยัดเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม)

การยืนหยัดอย่างหนักแน่นเมื่อเผชิญความยากลำบาก  
และบททดสอบ และเมื่อเผชิญกับความผันแปรของโลกดุนยา  
และสิ่งยั่วยวน เป็นหนึ่งในลักษณะของปวงบ่าวของอัลลอฮ์  
บรรดาผู้ที่รู้ดีว่า แท้จริงความวุ่นวายเป็นเพียงการคัดกรอง  
สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และเป็นบททดสอบสำหรับผู้ที่เผลอ  
และหมกมุ่นอยู่กับการละเล่น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธามีได้ทำให้  
การศรัทธาลดลงเพราะความทุกข์ยาก ตรงกันข้ามความทุกข์  
ยากยิ่งเพิ่มความมั่นใจให้แก่พวกเขาว่าหนทางที่กำลังเดินอยู่  
นั้นปลอดภัย และยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการยืนหยัดอยู่  
บนแนวทางที่ตนกำลังดำเนินอยู่ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ الْم . أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ . وَقَدْ

فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴾

“อลิฟ ลาม มีม มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกปล่อยไว้เพียง  
แค่ว่า ‘พวกเราศรัทธาแล้ว’ และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบ  
กระนั้นหรือ และโดยแน่นอนเราได้ทดสอบบรรดาผู้ก่อนหน้า  
พวกเขาแล้ว เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ประจักษ์ชัดถึงบรรดาผู้ที่

สัตย์จริง และจะทรงให้ประจักษ์ชัดถึงบรรดาผู้โกหก” (อัลอันกะบูต : 1-3)

การยืนหยัด หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งยังคงดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งทางนำและการยึดมั่น และยังคงทำความดีต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งพยายามอย่างเต็มกำลังเพื่อเพิ่มพูนมัน และมุ่งมั่นทำวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวาน และวันพรุ่งนี้ต้องดีกว่าวันนี้ เพราะทุกวันที่ผ่านไปยอมทำให้เขาเข้าใกล้ปรโลกมากยิ่งขึ้น และมนุษย์ทุกคนย่อมต้องผ่านช่วงเวลาที่มีความกระตือรือร้นของเขาอ่อนล้าลง แต่ผู้ศรัทธาจะต่อสู้กับตัวเอง และจะต้องอดทนให้ดำรงตนอยู่ในการทำงานที่ดี และรีบเร่งไปสู่ความสำเร็จและความปลอดภัยในปรโลก อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอดทน จงแข่งขันกันในความอดทน จงยืนประจำมั่นคง และจงยำเกรงอัลลอฮ์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะประสบความสำเร็จ” (อาลิอิมรอน : 200)

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾

“จงเร่งรีบไปสู่การขอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้า และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของ ชั้นฟ้าและแผ่นดิน...” (อัลหะดีด : 21)

และไม่ว่าเมื่อใดที่คนเราจะเกิดอาการอ่อนล้าลง ก็ยังคงมีระดับหนึ่งที่เขาไม่ควรปล่อยให้ตัวเองตกต่ำลงไปมากกว่านั้น และไม่ควรปล่อยให้มันเป็นความบกพร่อง หากว่าเท้าของเขาจะพลาดพลั้งไปด้วยการฝ่าฝืน เขาก็จะไม่ปล่อยให้มันจมปลักอยู่นาน เว้นแต่จะต้องรีบกลับมาและเตาบะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเขา

อัลลอฮ์ตรัสไว้ในอัลกุรอานถึงรูปแบบต่าง ๆ มากมายของการย่ำแย่ในชีวิตของมุสลิม และนั่นก็เพื่อให้มุสลิมตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ และเพื่อให้เขาทุ่มเทความพยายามในการกลับไปสู่ระดับของบรรพชนรุ่นก่อน จากบรรดาเศาะหาบะฮ์และตาบิอิน และความสำคัญของการดำรงตนให้มั่นคงอยู่บนศาสนา และการทำความดีในหลายประการ ส่วนหนึ่งได้แก่

สภาพสังคมปัจจุบันที่มุสลิมอาศัยอยู่ โดยที่ความวุ่นวายและสิ่งยั่วชวนต่าง ๆ เป็นเชื้อเพลิงมาเผาไหม้พวกเขา ประเภทของกิเลสตัณหาและข้อคลุมเครือต่าง ๆ เป็นเหตุให้ศาสนากลายเป็นสิ่งแปลก ส่งผลให้ผู้ที่ยึดมั่นศาสนาจึง

กลายเป็นเรื่องแปลกประหลาด ดังที่ท่านเราะฮูสูล คืออลัลลลอฮู อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

(يأتي على الناس زمان الصابر فيهم على دينه كالقابض على الجمر)

“จะมียุคหนึ่งมายังผู้คน ผู้ที่ยืนหยัดอดทนอยู่ในศาสนาของพวกเขา เปรียบเสมือนผู้ที่กำถ่านไฟไว้ในมือ” (บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ : 1844)

และสำหรับผู้มีปัญญาทุกคนไม่มีข้อสงสัยอันใดว่า ความจำเป็นของมุสลิมในยุคนี้ต่อปัจจัยแห่งความมั่นคงมีมากยิ่งกว่าความจำเป็นของพี่น้องของเขาในยุคก่อน (สะลัฟ) และความพยายามที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุถึงความมั่นคงก็ยังมีมากกว่าเดิม ทั้งนี้เนื่องจากความเสื่อมทรามของยุคสมัย การขาดแคลนพี่น้องผู้ร่วมทาง ความอ่อนแอของผู้ให้การช่วยเหลือและผู้ให้การสนับสนุนมีจำนวนลดน้อยลง

## แนวทางแห่งความมั่นคง

ส่วนหนึ่งจากความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเรา ก็คือพระองค์ได้ทรงชี้แจงแก่เราไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ และผ่านทางคำพูดของท่านนบี อีกทั้งในชีวิตประวัติของท่านด้วย ถึงแนวทางมากมายที่จะทำให้เกิดความมั่นคง โดยเราจะขอเสนอเพียงบางส่วน ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง การหันหน้าเข้าหาอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานคือหนทางอันดับแรกที่สร้างความมั่นคง ผู้ใดที่ยึดมั่นอัลกุรอาน อัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองเขา ผู้ใดดำเนินตามมัน อัลลอฮ์จะทรงช่วยให้เขารอด และผู้ใดเชิญชวนไปสู่มัน เขาย่อมได้รับการชี้นำสู่แนวทางอันเที่ยงตรง

อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า เป้าหมายประการหนึ่งที่พระองค์ทรงประทานคัมภีร์นี้ลงมาแยกเป็นตอน ๆ เพื่อทำให้เกิดความมั่นคง ดังที่พระองค์ตรัสไว้ ขณะตอบโต้ข้อเคลงแคลงของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا وَلَا يُأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ

تَفْسِيرًا ﴿

“และบรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า ‘เหตุใดอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขาในคราวเดียวกันทั้งหมด’ เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะได้ทำให้หัวใจของเจ้ามั่นคงด้วยมัน และเราได้อ่านมันเป็นลำดับอย่างเป็นระเบียบ และพวกเขาจะไม่ยกตัวอย่างใด ๆ มาหาเจ้า เว้นแต่เราจะนำความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายที่ดียิ่ง” (อัลฟุรกอน : 32-33)

เพราะเหตุใดอัลกุรอานจึงเป็นแหล่งแห่งความมั่นคง?

- เพราะมันจะช่วยปลูกฝังศรัทธา และทำให้สายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระผู้อภิบาลเข้มแข็งยิ่งขึ้น
- เพราะมันจะตอบโต้ต่อข้อคลุมเครือที่ศัตรูของอิสลาม ผู้ปฏิเสธและพวกกลับกลอกพยายามก่อขึ้น
- เพราะมันจะหล่อเลี้ยงมุสลิมด้วยคุณค่าและคำสอนที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้เขารู้จักสัจธรรม และมั่นใจในความถูกต้องของแนวทาง

ประการที่สอง ความรู้ เพราะผู้ที่เดินไปโดยปราศจากความรู้ เหมือนผู้ที่เดินอยู่ในความมืด และผู้ที่เดินอยู่ในความมืด ย่อมตกอยู่ในอันตรายต่าง ๆ และบางที่อาจประสบเคราะห์ระหว่างทางโดยที่ไม่รู้ตัว เช่นเดียวกันผู้ที่ดำเนินชีวิตโดยไม่มีความรู้ ย่อมง่ายที่จะตกไปอยู่ในสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างข้อคลุมเครือหรืออารมณ์ใคร่

จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้แสวงหาวิชาความรู้ จะต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

- มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์
- ตั้งเจตนาด้วยการศึกษาหาความรู้ เพื่อขจัดความเขลาให้พ้นจากตัวเอง
- ตั้งเจตนาด้วยการศึกษาหาความรู้เพื่อขจัดความเขลาให้พ้นจากประชาชาติ
- ตั้งเจตนาด้วยการศึกษาหาความรู้เพื่อพิทักษ์รักษาบทบัญญัติอิสลามและปกป้องมัน
- ตั้งเจตนาด้วยการศึกษาหาความรู้เพื่อเผยแพร่หลักความเชื่ออิสลามที่ถูกต้อง

ประการที่สาม การยึดมั่นต่อบทบัญญัติของอัลลอฮ์ และปฏิบัติกิจการงานที่ดี ดังอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يُنَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ  
وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

“อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคงในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในโลก และอัลลอฮ์ทรงให้

บรรดาผู้ธรรมหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (อิบรอฮีม : 27)

ส่วนชีวิตในโลกดุนยานั้น พระองค์ทรงทำให้พวกเขามั่นคงด้วยความดีและการงานที่ดีงาม และในปรโลก หมายถึงในหลุมศพ เมื่อมะลาอิกะฮ์ทั้งสองถามเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ศาสนาของพวกเขา และนบีของพวกเขา พวกเขา ก็จะตอบได้ถูกต้อง และอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْهًُا﴾

“และหากว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือนแล้ว แน่แน่นอนมันย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเขา และเป็นเหตุให้พวกเขามั่นคงยิ่งขึ้น” (อันนิสาอ์ : 66)

กล่าวคือยืนหยัดมั่นคงอยู่บนสัจธรรม เรื่องนี้ชัดเจนยิ่ง มิเช่นนั้นแล้วจะคาดหวังการยืนหยัดจากบรรดาผู้เกียจคร้านที่ นั่งนิ่งเฉย ไม่ลงมือทำความดีได้อย่างไร เมื่อความปั่นป่วนปรากฏขึ้น?! แต่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบความดีนั้น พระผู้อภิบาลจะทรงทำให้พวกเขามั่นคง ด้วยเหตุนี้ท่านเราะฮูลคืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม จึงมุ่งมั่นในการงานที่ดีอย่างสม่ำเสมอ และการงานเป็นที่รักยิ่งสำหรับท่านก็คือการงานที่ ทำอย่างต่อเนื่อง แม้จะเล็กน้อยก็ตาม

ประการที่สี่ การใคร่ครวญและศึกษาเรื่องราวของบรรดานบี เพื่อเอาเป็นเยี่ยงอย่างและนำไปปฏิบัติ หลักฐานในเรื่องนี้ดังคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾

“และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดาศาสนทูต เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้วใน (เรื่องราวเหล่านี้) นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย” (ฮุด : 120)

ดังนั้นบรรดาโองการที่ถูกประทานในยุคของท่านเราะสูลไม่ได้ลงมาเพื่อความบันเทิงหรือความเพลิดเพลิน แต่ถูกประทานลงมาเพื่อวัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ นั่นคือเพื่อให้หัวใจของท่านเราะสูล และหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับท่านมีความมั่นคง

ประการที่ห้า การวิงวอน (ดุอาอ์) หนึ่งในคุณลักษณะของบ่าวผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ก็คือพวกเขาวิงวอนมุ่งตรงต่ออัลลอฮ์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้พวกเขามั่นคง และการวิงวอนถือเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของการได้มาซึ่งความมั่นคง และบางส่วนจากคำวิงวอนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้แก่

﴿رَبَّنَا لَا نُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾

“โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าให้หัวใจของเราหันเหไปหลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้้นำเราแล้ว” (อาลิอิมรอน : 8)

﴿رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا﴾

“โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความอดทนลงมายังพวกเรา และโปรดทำให้เท้าของเรามั่นคง” (อัลบะเกาะเราะฮ์: 250)

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มักกล่าวดูอาอันี้บ่อยครั้งว่า

( يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك )

“โอ้ผู้ทรงพลิกผันหัวใจทั้งหลาย โปรดทำให้หัวใจของฉันมั่นคงอยู่บนศาสนาของพระองค์” (บันทึกโดยอັตติรมิซีย์)

ประการที่หก การรำลึกถึงอัลลอฮ์ การรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เบื้องนิจเป็นหนึ่งในแนวทางแห่งความมั่นคงที่เกิดประโยชน์สุด เนื่องจากมันมีผลอย่างยิ่งใหญ่ต่อจิตใจของผู้ศรัทธาในการยกระดับขวัญกำลังใจ และทั้งนี้ก็เพราะว่าการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นมีการเชื่อมโยงกับพลังอำนาจที่ไม่มีสิ่งใดเอาชนะได้

ประการที่เจ็ด การเอาใจใส่ให้มุสลิมดำเนินอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อ กกล่าวคือเขาจะต้องเข้าใจศาสนาอย่าง

ถูกต้อง และรับแนวทางมาจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์ พร้อมทั้งย้ำเตือนให้ระวังจากกลุ่มแนวคิดที่หลงผิด และหลักความเชื่อที่บิดเบือน ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัม กล่าวไว้ในหะดีษของอัลอิรบาฏ บิน สารีเยฮ์ ว่า

(وانه من يعيش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين، تمسكوا بها، وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة)

“และผู้ใดในกลุ่มพวกท่านมีชีวิตอยู่หลังจากฉัน เขาจะได้เห็นความขัดแย้งมากมาย ดังนั้นพวกท่านจงยึดมั่นในสุนนะฮ์ของฉัน และสุนนะฮ์ของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรม จงยึดมั่นไว้ให้มั่น และจงกีดมันไว้ด้วยพินกราม และพวกท่านจงระวังบรรดาเรื่องอุตริขึ้นใหม่ เพราะแท้จริงทุกสิ่งที่ถูกอุตริขึ้นใหม่คือบิดอะฮ์ และทุกบิดอะฮ์คือความหลงผิด” (บันทึกโดยอะหมัด ออบูดาวูด อัตติรมิซีย์ และอิบนุมาญะฮ์)

ประการที่แปด การอบรมขัดเกลา การอบรมขัดเกลาที่ตั้งอยู่บนหลักการศรัทธา วิชาความรู้ ความตระหนักรู้ และการเป็นลำดับขั้นตอน เป็นปัจจัยพื้นฐานประการหนึ่งของความมั่นคง การอบรมขัดเกลาชนิดนี้เป็นสิ่งที่ทำให้หัวใจมี

ชีวิตชีวา มีสิ่งซ่อนเร้นด้วยความกลัว ความหวัง และความรัก  
ต่ออัลลอฮ์

การอบรมทางวิชาการ คือการอบรมที่ตั้งอยู่บน  
หลักฐานที่ถูกต้อง และขัดแย้งกับการลอกเลียนแบบอย่างไร  
หลักฐานและการทำตามกันโดยไม่มีพิจารณา

การอบรมที่มีความตระหนักรู้ คือการอบรมที่ไม่เดิน  
ตามทางของบรรดาอาชญากร และศึกษาแผนการของศัตรู  
อิสลาม พร้อมทั้งเข้าใจสภาพความเป็นจริง

การอบรมที่เป็นลำดับขั้นตอน คือการค่อย ๆ พา  
มุสลิมก้าวเดินทีละก้าว ตามกำลังและความสามารถของเขา  
และเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความฉาบฉวย ความรีบร้อน และแบบ  
ก้าวกระโดดอันจะนำไปสู่ความหายนะ

และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาใจใส่เรื่องการอบรม  
ขัดเกลาตั้งแต่วัยเยาว์ เพราะในช่วงวัยหนุ่มสาวนั้น พวกเขา  
จิตใจที่พร้อมจะเติบโต มีหัวใจที่บริสุทธิ์ ซึ่งง่ายต่อการปลูกฝัง  
ให้พวกเขามีคุณลักษณะที่ดีงาม และมีคุณลักษณะอันสูงส่ง  
โดยที่การอบรมนั้นต้องสอดคล้องกับความต้องการและ  
ธรรมชาติของจิตใจมนุษย์ โดยไม่สุดโต่งและไม่หย่อนยาน  
จนเกินไป

และเพื่อที่เราจะได้ตระหนักถึงความสำคัญขององค์ประกอบนี้ จากองค์ประกอบของความมั่นคง เราจึงย้อนกลับไปยังชีวประวัติของเราะสูบลอสท์ และตั้งคำถามกับตัวเราเองว่า อะไรคือแหล่งที่มาของความมั่นคงของบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีในนครมักกะฮ์ ระหว่างช่วงเวลาของการถูกกดขี่ข่มเหง?

และความมั่นคงของพวกเขาจะเกิดขึ้นได้หรือ หากปราศจากการอบรมขัดเกล่าอย่างลึกซึ้งจากดวงประทีปแห่งท่านนบี? จะยกตัวอย่างของเศาะหาบะฮ์ท่านหนึ่ง คือบับบิน อัลอะร็อดฎ์ เราะฎียัลลอฮ์อันทู ซึ่งนายหญิงของเขาเคยเผาเหล็กให้ร้อนแดง แล้วให้เขานอนทับมันโดยที่แผ่นหลังเปลือยเปล่า และไม่มีสิ่งใดทำให้ความร้อนสงบลงได้ นอกจากไขมันแผ่นหลังของเขาที่ไหลออกมาทับบนมัน อะไรเล่าที่ทำให้เขาอดทนต่อทั้งหมดนี้ได้?

และบิลาล บิน รอบَاه์ อะไรเล่าที่ทำให้เขามั่นคงอยู่ได้ไต่ก้อนหินท่ามกลางผืนทรายอันร้อนระอุ และภายใต้การทรมานอย่างหนักหน่วง? สุมัยยะฮ์พร้อมทั้งบุตรชายและสามีของเธอ อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขาเย็นหยัดได้ ทั้งที่พวกเขาได้รับการทรมานแสนสาหัสถึงเพียงนั้น? หากมิใช่เพราะได้รับการขัด

เกล่าอย่างจริงจัง ที่ทำให้การศรัทธาหยั่งรากลึกอยู่ในจิตใจของพวกเขา

ประการที่เก้า ความมั่นใจในหนทาง ไม่ต้องสงสัยเลย ว่า ยิ่งความมั่นใจในความถูกต้องของหนทางที่มุสลิมกำลังดำเนินอยู่เพิ่มมากขึ้นเท่าใด ความมั่นคงของเขาบนหนทางก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น และสิ่งที่ทำให้เกิดความมั่นใจนี้ มีหลายประการ เช่น

- ให้ตระหนักว่า หนทางอันเที่ยงตรงที่ท่านกำลังเดินอยู่นั้น เป็นหนทางที่บรรดานบี บรรดาผู้สัตย์จริง บรรดานักปราชญ์ บรรดาผู้สละชีพในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาคนดี ๆ ได้เคยดำเนินชีวิตมาก่อนแล้ว ดังนั้นความรู้สึกแปลกแยกของท่านจะหมดไป ความว่าเหวของท่านจะเปลี่ยนเป็นความคุ้นชิน ความหมั่นหมองของท่านจะเปลี่ยนเป็นความยินดีและความสุข เพราะท่านรู้สึกว่าเป็นชนเหล่านั้นคือพี่น้องที่ร่วมเดินในหนทางและแนวทางเดียวกันกับท่าน

- ให้รู้สึกถึงการถูกคัดเลือกจากอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾

“มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และความศานติงมี  
แต่บ่าวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว” (อินนัมล์:  
59)

- แล้วท่านจะรู้สึกอย่างไร หากอัลลอฮ์ทรงสร้างท่าน  
ให้เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นพวกปฏิเสธพระเจ้า เป็นผู้เรียกร้อง  
สู่การทำอุตริกรรม หรือเป็นคนชั่ว?

- ท่านไม่เห็นหรือว่า การที่ท่านรู้สึกว่ายัลลอฮ์ทรง  
คัดเลือก และทรงให้ท่านอยู่บนแนวทางแห่งสัจธรรม คือ บน  
เส้นทางที่ท่านนับและบรรดาเศาะหาบะฮ์เคยอยู่บนนั้น เป็น  
หนึ่งจากปัจจัยแห่งความมั่นคงของท่านบนแนวทางและ  
หนทางของท่าน?

ประการที่สี่ การมุ่งมั่นปฏิบัติงานเชิญชวนสู่หนทาง  
ของอัลลอฮ์ แท้จริงการเชิญชวนสู่หนทางของอัลลอฮ์ เป็นหนึ่ง  
ในช่องทางอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้จิตวิญญาณได้เคลื่อนไหว เพราะ  
มันคือภารกิจของบรรดาศาสนทูต และจิตใจนั้น หากไม่ถูก  
ขับเคลื่อน มันก็จะเฉื่อยชา หากท่านไม่ทำให้มันหมกมุ่นอยู่กับ  
การเชื่อฟัง มันก็จะทำให้ท่านหมกมุ่นอยู่กับการฝ่าฝืน และการ  
ศรัทธามีเพิ่มขึ้นและลดลง มันจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และ  
จะลดลงด้วยการฝ่าฝืน

ดังนั้นการเชิญชวน (ตะวะฮีย์) นอกจากจะมีผลบุญอันยิ่งใหญ่แล้ว ยังเป็นหนึ่งในหนทางแห่งความมั่นคงอีกด้วย เพราะผู้ที่เป็นฝ่ายรุก ย่อมไม่จำเป็นต้องคอยตั้งรับอยู่ตลอดเวลา และอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ทำหน้าที่เชิญชวน พระองค์ทรงทำให้พวกเขามั่นคง และทรงทำให้ย่างก้าวของพวกเขาถูกต้อง และผู้ทำหน้าที่เชิญชวนนั้น เปรียบเสมือนนายแพทย์ผู้ต่อสู้กับโรคร้ายด้วยประสบการณ์และความรู้ของเขา และผลบุญที่เกิดจากงานนี้ก็ยิ่งใหญ่มากเช่นกัน ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

“และใครเล่าจะมีถ้อยคำที่ดีกว่าผู้ที่เรียกร้องสู่อัลลอฮ์ และประกอบความดี และกล่าวว่า ‘แท้จริงฉันเป็นหนึ่งในบรรดามุสลิม’” (ฟุศศิละต : 33)

และท่านเราะฮ์มุล คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่  
(لأن يهدي الله بك رجلاً خيراً لك من أن يكون لك حمر النعم)  
“การที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะคนหนึ่งด้วยกับท่าน ดียิ่งกว่าการที่ท่านจะได้ครอบครองอูฐแดงซะอีก” (บันทึกโดยอัลบุคอรี : 3009)

ประการที่สิบเอ็ด การอยู่รายล้อมและยึดโยงกับองค์ประกอบที่ช่วยให้มั่นคง องค์ประกอบเหล่านั้น คือบุคคลที่

มีคุณลักษณะดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่พวกเราโดยที่ท่านกล่าวว่า

( إِنْ مِنْ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَغَالِيقَ لِلشَّرِّ )

“ส่วนหนึ่งจากมนุษย์ มีคนบางประเภทเป็นกุญแจไขไปสู่ความดี และเป็นกลอนปิดกั้นความชั่ว” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์: 194)

การแสวงหาบรรดาอะละมาผู้สัตย์จริง และบรรดาพี่น้องผู้ให้คำตักเตือนอย่างจริงจัง แล้วอยู่ใกล้ซิดรากล่อมพวกเขา นับเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของความมั่นคง เพราะพี่น้องดี ๆ ของท่าน แบบอย่างที่ดี และบรรดาผู้ทำหน้าที่อบรมขัดเกลา ล้วนเป็นผู้ช่วยเหลือท่าน -หลังจากอัลลอฮ์- ในเส้นทางนี้ โดยพวกเขาจะทำให้ท่านมั่นคงด้วยสิ่งที่มีอยู่จากสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์และวิญญูอันสุขุม ดังนั้นจงยึดโยงกับพวกเขา จงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพวกเขา และอย่าห้ามตัวเองจากความประเสริฐของวงรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงระวังการอยู่ลำพัง เพราะชัยฏอนจะฉกฉวยท่าน แท้จริงแล้วหมาป่าย่อมกินแกะที่แยกออกจากฝูง

ประการที่สี่บสอง ความมั่นใจต่อการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการเชื่อมั่นว่าอนาคตเป็นของอิสลาม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า และทรงทำให้เท่าของพวกเจ้ามั่นคง” (มุหัมมัด : 7)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธา” (อัลหัจญ์ : 38)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

“อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา...” (อัลบะเกาะเราะฮ์: 257)

ประการที่สิบสาม การรู้เท่าทันถึงแก่นแท้ของความเท็จ และไม่หลงไหลไปกับมัน ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَا يَغُرَّتْكَ تَفَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَدِ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾

“อย่าให้การสัจจรไปมาของบรรดาผู้ปฏิเสธในแผ่นดิน ทำให้เจ้าหลงไหล มันเป็นเพียงความเปล็ดเปล็นเพียงเล็กน้อย แล้วที่พำนักของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม และมันช่างเป็นปลายทางที่เลวร้าย” (อาลิอิมรอน : 196-197)

ในอายะฮ์นี้เป็นการเตือนผู้ศรัทธาว่า อย่าได้หลงไหลไปกับสภาพชีวิตของชาวความเท็จ หรือสิ่งที่พวกเขาอาจจะได้รับ และบางทีอาจถึงระดับความเหนือกว่าในทางโลก และ

ปลายทางของพวกเขาคืออนรกญะฮันนัม และมันคือปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง ส่วนความเพลิดเพลินแห่งศุนยาก็เป็นเพียงสิ่งที่สูญสลาย และมันเป็นสิ่งเล็กน้อยไร้ค่า ไม่อาจเทียบกับสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้ในสวนสวรรค์สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่สัตย์จริง

ประการที่สิบสี่ การประดับตนด้วยคุณลักษณะทางจริยธรรมที่ช่วยให้เกิดความมั่นคง และคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดก็คือ ความอดทน ดังที่มีปรากฏในหะดีษเศาะฮีหว่า

(وما أعطي أحد من عطاء خيراً وأوسع من الصبر)

“ไม่มีความโปรดปรานใดที่บ่าวได้รับที่ดีและกว้างขวางยิ่งกว่าความอดทน” (บันทึกโดยมุสลิม : 2471)

ประการที่สิบห้า คำตักเตือนของคนดี โฉ่พี่น้องผู้ทรงเกียรติ จงเอาใจใส่ต่อการขอคำตักเตือนจากบรรดาคนดี ๆ และจงเก็บมันไว้ในใจเมื่อมันถูกกล่าวแก่ท่าน

- จงขอให้ตักเตือนก่อนจะมีการเดินทาง หากท่านเกรงว่าระหว่างทางอาจจะเกิดสิ่งใดขึ้น

- จงขอให้ตักเตือนในขณะที่ถูกทดสอบ หรือก่อนจะเกิดบททดสอบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- จงขอให้ตักเตือนเมื่อท่านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือเมื่อท่านได้รับมรดกเป็นทรัพย์สินหรือความมั่งคั่ง

- จงทำให้ตัวท่านมั่นคง และจงช่วยทำให้ผู้อื่นมั่นคงด้วย และอัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา

ประการที่สี่บก การใคร่ครวญถึงความสุขสำราญแห่งสวรรค์ การลงโทษแห่งนรก และการรำลึกถึงความตาย เพราะสวรรค์นั้นคือดินแดนแห่งความปิติยินดี เป็นที่ปลอดประโลมความโศกเศร้า และเป็นจุดหมายปลายทางของบรรดาผู้ศรัทธา โดยธรรมชาติแล้วจิตใจมนุษย์มักไม่ชอบการเสียสละ และมันจะไม่ยอมทำงานหรือยืนหยัดมั่นคง เว้นแต่จะมีสิ่งตอบแทนที่ทำให้ความยากลำบากกลายเป็นเรื่องเบา และทำให้มันยอมเสียสละต่ออุปสรรคและความเหน็ดเหนื่อยที่อยู่บนเส้นทาง

ดังนั้นผู้ที่รู้ถึงผลบุญ ย่อมรู้ดีกว่าความลำบากของงานนั้นเบาลง เขาจะเดินหน้าไป โดยรู้ว่าหากเขาไม่มั่นคง เขาก็จะพลาดสวนสวรรค์ซึ่งมีความกว้างเท่าฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรำลึกถึงความตายจะช่วยปกป้องมุสลิมจากการถอยกลับ และจะทำให้เขาหยุดอยู่ที่ขอบเขตของอัลลอฮ์โดยไม่ล่วงละเมิด เพราะเมื่อเขารู้ว่าเวลาตายของเขาอาจมาถึงภายในอีกไม่กี่ขณะ แล้วจิตใจของเขาจะกล้าชักชวนให้พลาดพลั้ง หรือไปถลำลึกให้เบี่ยงเบนได้อย่างไร? และด้วยเหตุนี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

( أكثروا ذكر هادم اللذات )

“พวกท่านจงรำลึกถึงผู้ทำลายความสุขทั้งหลายให้มาก ๆ”  
หมายถึง ความตาย (บันทึกโดยอัคริมิซีย : 2307)

## สถานการณ์แห่งความมั่นคง

ประการที่หนึ่ง ความมั่นคงท่ามกลางความวุ่นวาย (พิตนะฮ์) เพราะหนึ่งในรูปแบบของการมั่นคงอยู่บนศาสนา ก็คือการมั่นคงเมื่อเผชิญความวุ่นวาย การมั่นคงในยุคสมัยแห่งความอดทน ซึ่งผู้ที่อดทนในยุคนี้จะได้รับผลบุญเท่ากับ 50 คนจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ ทั้งนี้เนื่องจากความดีอันยิ่งใหญ่ที่เขามี เมื่อเขายืนหยัดมั่นคงในช่วงเวลาแห่งความวุ่นวาย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

(إن من ورائكم أيام الصبر، للمتمسك فيهن يومئذ بما أتتم عليه أجر

خمسين منكم، قالوا يا نبي الله: أو منهم؟ قال: بل منكم)

“แท้จริงข้างหลังพวกท่านจะมีวันเวลาแห่งความอดทน ผู้ที่ยึดมั่นอยู่ในวันเวลานั้นกับสิ่งที่พวกท่านกำลังยึดเหนี่ยวอยู่ จะได้รับผลบุญเท่ากับ 50 คนจากพวกท่าน” พวกเขาถามว่า “ไอน์บีของอัลลอฮ์ หรือว่า 50 คนจากพวกเขา?” ท่านตอบว่า “ไม่ใช่ แต่จากพวกท่านเอง” (อัซซิลลีละฮ์อัศเศาะฮีหะฮ์ อัล-อัลบานีย์ : 494)

ประเภทของความวุ่นวาย (พิตนะฮ์) มีดังนี้

- ความวุ่นวายจากทรัพย์สิน และความวุ่นวายจากชื่อเสียงเกียรติยศ และภัยอันตรายจากความวุ่นวายสองประการนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

(ما ذئبان جائعان أرسلا في غنم، بأفسد لها من حرص المرء على المال،  
والشرف لدينه)

“หมาป่าหิวโหยสองตัวที่ถูกปล่อยเข้าไปในฝูงแกะนั้น มิได้สร้างความเสียหายแก่ฝูงแกะยิ่งไปกว่าความโลภของคนต่อทรัพย์สินและเกียรติยศที่มีต่อศาสนาของเขา” (บันทึกโดยอัครมิชชี : 1935)

ความหมายก็คือ ความละโมภของคนต่อทรัพย์สินและชื่อเสียงเกียรติยศนั้น สร้างความเสียหายแก่ศาสนายิ่งกว่าหมาป่าหิวโหยสองตัวที่ถูกปล่อยเข้าไปในฝูงแกะเสียอีก

- ความวุ่นวายจากภรรยาและลูก ๆ อัลลอฮ์ตรัสว่า  
﴿إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾

“แท้จริงบางส่วนจากคู่ครองและลูก ๆ ของพวกเจ้า เป็นศัตรูต่อพวกเจ้า ดังนั้นจงระวังพวกเขาเถิด” (อัตตะฮอบุน : 14)

- ความวุ่นวายจากการกดขี่ข่มเหง ความอธรรมแบบทรราช และความอยุติธรรม รวมถึงความพยายามที่จะขัดขวางมุสลิมออกจากศาสนาของเขา

- ความวุ่นวายจากตั้จญาณ ท่านเราะฮูสูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้เตือนเราให้ระวังความวุ่นวายของตั้จญาณและสิ่งไว้ว่า หากเราได้รับการทดสอบก็จงอดทนและยืนหยัดมั่นคง และอย่าหลงไหลไปกับสิ่งที่มันนำมาจากภาพลักษณ์

แห่งอำนาจทางวัตถุ ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

( فمن رآه منكم فليقرأ عليه فواتح سورة الكهف، إنه يخرج من خلة

بين الشام والعراق فعات يمينا وعات شمالاً، يا عباد الله اثبتوا )

“ดั่งนั้นผู้ใดในกลุ่มพวกท่านได้พบเห็นมัน ก็จงอ่านตอนต้นของ สุเราะฮ์อัลกะฮ์ฟี เพราะแท้จริงมันจะออกมาจากทางระหว่าง แคว้นชามกับอิรัก แล้วมันจะสร้างความเสียหายทั้งทางขวา และทางซ้าย โอ้อ่าวทั้งหลายของอัลลอฮ์ จงยืนหยัดมั่นคงเถิด” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ : 3294 จากหะดีษของอันนะ วาส บิน สัมอาน)

และท่านเราะฮ์สุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังได้ ยกตัวอย่างของการยืนหยัดมั่นคงเช่นนี้แก่เรา เมื่อท่านบอกถึง ชาวอันศัตย์จริงเกี่ยวกับชายผู้ศรัทธาคนหนึ่ง ซึ่งมั่นคงต่อความ ปั่นป่วนที่เกิดจากตั้ญญาล และมีความเชื่อมั่นอย่างเด็ดเดี่ยว เป็นเสปียงของเขาในความมั่นคงนั้น ดังที่มีปรากฏในหะดีษอัล บุคอรียว่

“ตั้ญญาลจะมายังที่หนึ่ง -ทั้งที่ถูกห้ามมิให้เข้าไปยังช่องทางต่าง ๆ ของนครมะดีนะฮ์- มันจะลงอยู่ ณ บางพื้นที่รกร้างใกล้มะดี นะฮ์ แล้วในวันนั้นจะมีชายคนหนึ่งออกไปหามัน เป็นผู้ที่ดีที่สุด หรือเป็นหนึ่งในผู้ที่ดีที่สุดในกลุ่มผู้คน แล้วเขาจะกล่าวว่ ‘ฉันขอปฏิญาณว่ เจ้านี้แหละคือตั้ญญาล ซึ่งท่านเราะฮ์สุลได้

เล่าแก่พวกเราเกี่ยวกับเจ้า’ แล้วตั้งญาณจะกล่าวว่า ‘พวกท่านคิดเห็นอย่างไร หากฉันฆ่าคนนี้แล้วทำให้เขาฟื้นขึ้นมา พวกท่านยังจะสงสัยในเรื่องของฉันอีกหรือไม่?’ พวกเขากล่าวว่า ‘ไม่’ แล้วตั้งญาณก็จะฆ่าเขา จากนั้นทำให้เขาฟื้นขึ้นมา เมื่อเขาฟื้นขึ้นมา เขาจะกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ วันนี้ฉันไม่เคยมีความรู้แจ้งประจักษ์ชัดยิ่งกว่านี้มาก่อนเลย” จากนั้นตั้งญาณจะกล่าวว่า “ฉันจะฆ่าเขาอีก” แต่เขาจะไม่สามารถทำได้” (บันทึกโดยอัลบุคอรี : 1882)

ประการที่สอง ความมั่นคงในการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ (ญิฮาด) แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาที่สัตย์จริงนั้น เสี่ยงปะทะของคมดาบ และการเผชิญหน้ากับความตายในสมรภูมิต่อหน้ากองทัพของศัตรูแห่งอัลลอฮ์ ยิ่งไม่เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากความมั่นคง การเสียสละ และการมอบตัวต่อพระองค์ผู้ทรงเอกะเพียงหนึ่งเดียว โดยหวังในความช่วยเหลือ การสนับสนุน และการอภัยโทษจากพระองค์อัลลอฮ์ตรีสว่า

﴿وَكَايِنٍ مِّن نَّبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾

“และนบีที่มาน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอันมากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์ และพวกเขามีได้อ่อนกำลังลงและมีได้สยบ

ไม่ และอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่อดทนทั้งหลาย และคำพูดของพวกเขา มีปรากฏเป็นอันใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเราด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเรา และการที่พวกเรากระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกเรา และโปรดให้เท่าของพวกเรา ตรงมั่นอยู่ และโปรดทรงช่วยเหลือพวกเราให้ชนะเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย” (อาลิอิมรอน : 146-147)

เช่นนี้แหละ คือบรรดาวิรบุรุษผู้ยืนหยัดในยามคับขัน ผู้ที่ไม่ถูกลมพัดปลิวเหมือนคนอื่นจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธาอ่อนแอและเปราะบาง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا افرِّغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ﴾

“และเมื่อพวกเขาออกเผชิญหน้ากับญาลูตและกองทัพของเขา พวกเขา กล่าวว่า ‘โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดหลังความอดทนลงมายังเรา โปรดทำให้เท่าของเรามั่นคง และโปรดช่วยเหลือเราให้มีชัยเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธ’” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 250)

ดังนั้น นวัตกรรมของความอดทนและความมั่นคง ดังกล่าว ก็คือความเปี่ยมสุขในโลกดุนยานี้ พร้อมกับผลตอบแทนอันงดงามที่กำลังรอคอยเจ้าของมันอยู่ในปรโลก

ประการที่สาม ความมั่นคงอยู่บนแนวทาง มุสลิมที่แท้จริงคือผู้ที่ใส่ใจอย่างเต็มที่ในการนำคำสอนอิสลามไปปฏิบัติ และในขณะเดียวกัน เขายังใส่ใจต่อการละทิ้งอุตริกรรม บาปต่าง ๆ และสิ่งไร้สาระ พร้อมทั้งยึดมั่นในสุนนะฮ์ เพื่อจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ปลอดภัยด้วยการอนุมัติแห่งอัลลอฮ์ บรรดาผู้เรียกร้องไปสู่อุตริกรรมมีจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสมัยนี้ พวกเขาเพิ่มอุตริกรรมเข้าไปในบทบัญญัติศาสนา และพวกเขาไม่รู้เลยว่า บทบัญญัติของอัลลอฮ์นั้นสมบูรณ์ครบถ้วน ไม่มีข้อบกพร่องอันใด ดังนั้น จึงจำเป็นที่มุสลิมจะต้องระวังการตกหลุมพรางลงไปในเรื่องอุตริกรรมในศาสนา

ประการที่สี่ ความมั่นคงในขณะจะเสียชีวิต บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ทำบาปนั้น จะถูกตัดขาดจากความมั่นคงในช่วงเวลาที่คับขันที่สุด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถกล่าวปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) ในยามใกล้ตายได้ และนี่คือหนึ่งจากสัญญาณของการจบชีวิตที่เลวร้าย ท่านเราะฮ์ลุส คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

( من كان آخر كلامه : لا إله إلا الله ، دخل الجنة )

“ผู้ใดที่ถ้อยคำสุดท้ายของเขาคือ ‘ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์’ เขาย่อมได้เข้าสวรรค์” (สุนันอบูดาวูด : 2673)

และจะไม่มีผู้ใดได้รับความสำเร็จในการกล่าวถ้อยคำนั้นนอกจากบรรดาผู้ศรัทธาที่สัตย์จริง และส่วนหนึ่งจากการจบ

ชีวิตที่เลวร้าย มีคนจะกล่าวกับเขาในช่วงใกล้ตายว่า “จงกล่าว  
ว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” แต่เขากลับส่ายศีรษะไปมาทางขวา  
และทางซ้าย รวากับปฏิเสธที่จะกล่าวมัน และอีกคนหนึ่งกล่าว  
ในช่วงใกล้ตายของเขาว่า “ขึ้นนี่ดีนะ ขึ้นนี่ซื้อมาราคาตุก” และ  
คนที่สามเอ่ยชื่อหมากรุกกระดานต่าง ๆ และคนที่สี่พิมพ์ำด้วย  
ทำนองหรือร้องเพลง หรือรำพึงรำพันถึงคนรัก

ที่กล่าวมาทั้งหมดได้ทำให้พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับเรื่อง  
ทำนองนี้ จนทำให้ห่างไกลจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการอิ  
บาดะฮ์ต่อพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้รับความสำเร็จให้  
กล่าวชะฮาดะฮ์ได้ และบางครั้งอาจเห็นจากคนเหล่านี้ว่า  
ใบหน้าดำคล้ำ หรือมีกลิ่นเหม็น หรือถูกเบนออกจากทิศกิบ  
ละฮ์ในช่วงที่วิญญาณของพวกเขากำลังออก ไม่มีพลังและไม่มี  
อำนาจใดนอกจากด้วยอัลลอฮ์เท่านั้น

ส่วนบรรดาผู้ทรงคุณธรรมและผู้ยึดมั่นในสุนนะฮ์นั้น  
อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขามั่นคงในยามเสียชีวิต ดังนั้นพวกเขา  
จึงกล่าวชะฮาดะฮ์ทั้งสองได้ หรืออาจปรากฏจากสภาพของ  
พวกเขา สิ่งที่ยับยั้งการจบชีวิตที่ตรงตาม เช่น อาจเห็นใบหน้า  
ของเขาเปล่งปลั่ง หรือมีกลิ่นหอม หรือมีอาการยินดีขึ้นบาน  
บางประการในช่วงที่วิญญาณของพวกเขากำลังจะออกจากร่าง  
เนื่องจากบรรดามะลาอิกะฮ์ได้มาแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาด้วยสวน  
สวรรค์

และคนประเภทเช่นนี้เอง อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงพวกเขาว่า  
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا  
 وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾

“แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเรา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้” (ฟุศศิลัต : 30)

คำอธิบายของอายะฮ์นี้คือ “แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของเราคืออัลลอฮ์’ แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดมั่นคง” หมายถึง พวกเขามั่นคงอยู่บนหลักความเชื่อ (เตาหีด) และบนสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่พวกเขาจำต้องปฏิบัติ “บรรดามะลาอิกะฮ์จะทยอยลงมายังพวกเขา” หมายถึง ในขณะที่เสียชีวิต “พวกเจ้าอย่าได้กลัว” หมายถึง อย่ากลัวความตาย และสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากนั้น “และอย่าได้เศร้าโศก” หมายถึง อย่าเศร้าโศกต่อครอบครัวและลูกหลานที่พวกเจ้าทิ้งไว้เบื้องหลัง เพราะเราจะดูแลแทนพวกเจ้าในเรื่องนั้น “และจงต้อนรับข่าวดีด้วยสวนสวรรค์ที่พวกเจ้าเคยถูกสัญญาไว้”

## บางส่วนของแบบอย่างของ การยืนหยัดมั่นคง

บิลาล บิน รอบาร์ท : บิลาลเป็นทาสชาวอภิสสิเนีย เป็นคนประกาศเวลาละหมาด (มุฮัซซิม) คนแรกของท่านเราะสูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เขาได้ยินเรื่องของมุหัมมัดและการเชิญชวนของท่าน เขาจึงรีบจำนนเข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ และไม่นานนักเมื่อเจ้านายของเขา คืออุมัยยะฮ์ บิน เคาะลัฟ รู้ถึงการเข้ารับอิสลามของเขา จึงเดือดดาลและโกรธแค้นมาก จากนั้นก็เริ่มทรมานเขาเพื่อให้เขาออกจากอิสลาม เขาถูกเขี่ยนตีอย่างรุนแรง ถูกนำไปตากแดดโดยไม่มีน้ำและไม่มีอาหาร และถูกวางก้อนหินขนาดใหญ่ทับลงบนหน้าอกของเขา ขณะที่เขากล่าวซ้ำ ๆ ว่า “องค์เดียว องค์เดียว” ยิ่งการทรมานเพิ่มมากขึ้นเท่าใด เขาก็ยิ่งเอ่ยถ้อยคำอมตะนี้ซ้ำมากขึ้นเท่านั้น การทรมานยืดเยื้ออยู่นาน จนกระทั่งเจ้านายของเขาเบื่อกิจจะดำเนินการเช่นนั้นต่อไป เพราะบิลาลยังคงยืนกรานอยู่บนอิสลามอย่างมั่นคง แล้วอบูบักร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้มาหานายของบิลาล และต่อรองขอซื้อ จนกระทั่งสามารถซื้อเขาออกมาได้ แล้วปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระ

ในสมรภูมิบะดร์อันยิ่งใหญ่ ได้เกิดการเผชิญหน้ากันระหว่างบิลาลกับอุมัยยะฮ์ บิน เคาะลัฟ ผู้ซึ่งเคยทรمانเขาอยู่นาน เพื่อให้เขาหลุดออกจากศาสนา และจุดจบของอุมัยยะฮ์ก็เกิดขึ้นด้วยน้ำมือของบิลาลเอง

อัมมาร บิน ยาสีร : บิดาของเขาเดินทางมาจากเยเมน แล้วมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นครมักกะฮ์ และได้แต่งงานกับอุมัยยะฮ์ บินติ ค็อยยาฏ จากนั้นทั้งสองก็มีบุตรชายคนหนึ่ง คืออัมมาร ครอบครัวเล็ก ๆ นี้ได้รับเข้าสู่อิสลาม แต่พวกเขาก็ต้องเผชิญกับการทำร้ายอย่างรุนแรงจากชาวกุรัยษ์ พวกเขาถูกทรمانอย่างหนัก เพื่อขัดขวางไม่ให้พวกเขาคงอยู่บนศาสนา พวกเขาถูกนำไปตากแดดอันแผดเผาในทะเลทรายนครมักกะฮ์ ที่ซึ่งไม่มีน้ำและไม่มีอาหาร แส้ได้ฟาดลงบนลำตัวจนผิวหนังของพวกเขาฉีกขาด และก้อนหินขนาดใหญ่ถูกวางทับบนหน้าอกของพวกเขา แต่สิ่งเหล่านั้นมิได้ทำให้พวกเขาหันออกจากศาสนาที่นับถือ ตรงกันข้ามมันยิ่งเพิ่มการยืนยันหยัดมันคง และมารดา (อุมัยยะฮ์) ถูกสังหารภายใต้การทรمانอย่างหนัก ทำให้เธอกลายเป็นชะฮีดคนแรกในอิสลาม ส่วนบิดา (ยาสีร) และบุตร (อัมมาร) ก็อดทนยืนหยัด และต่อหน้าความแค้นแค้นนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธก็ไม่พบหนทางอื่นใดนอกจากปล่อยพวกเขาไป หลังจากที่พวกเขาหมดหนทางในการเอาชนะพวกเขา ท่านเราะสุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม รักอัมมารเป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งที่ท่านได้เห็นจากความสัตย์จริงและความเข้มแข็งในสัจธรรมของเขา

มุศอับ บิน อุมัยรฺ : เป็นหนุ่มผู้มีรูปโฉมหล่อเหลาและมั่งคั่งมาก เขาใช้ชีวิตแบบได้รับการทะนุถนอม ท่ามกลางความสะดวกสบายและความร่ำรวย หนุ่มผู้นี้ได้ยินสิ่งที่ชาวมักกะฮ์พูดถึงเกี่ยวกับมุหัมมัดอัลอะมีน มุหัมมัดผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์ได้ทรงส่งเขามา เพื่อเชิญชวนไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และละทิ้งการเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ และเขายังได้ยินอีกว่า มุหัมมัดได้รวมตัวกับบรรดาสหายในบ้านของอัลอ์รก็อม บิน อปีอัลอ์รก็อม โดยอ่านอัลกุรอานให้พวกเขาฟังและสอนศาสนาใหม่แก่พวกเขา เย็นวันหนึ่ง เขาจึงตัดสินใจไปหาพวกเขา และทำความรู้จักกับสิ่งที่ท่านกำลังเชิญชวนไปสู่มัน ทันทันที่เขาได้ยินโองการของอัลกุรอาน การศรัทธาก็เข้าสู่หัวใจของเขา และเขาก็ตัดสินใจเข้ารับอิสลาม แต่เขายังปกปิดการเข้ารับอิสลามมิใช่เพราะกลัวชาวกุรัยชฺ แต่เพราะเกรงมารดาของเขา ผู้ซึ่งรักเขาอย่างมาก และเขาเองก็ให้ความเคารพเธอเป็นอย่างยิ่ง เขายังคงเดินทางไปมาหาท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และบรรดาสหายของท่านในบ้านของอัลอ์รก็อมต่อไป



หนึ่งของเขาขาด แต่เขาก็รับชงไว้ด้วยมืออีกข้างหนึ่ง และยังคงต่อสู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันตัวเอง แล้วมุขริกคนนั้นก็ฟันเขาอีก จนมืออีกข้างหนึ่งของเขาขาด แต่หนุ่มผู้กล้าหาญคนนั้นก็กลับใช้ต้นแขนทั้งสองหนีบชงเอาไว้และแบกมันไว้ ต่อมากุชริกคนนั้นก็แทงเขาด้วยหอกเข้าที่หน้าอก มุศอับ บิน อุมัรร์ จึงล้มลงและชงก็ตกลงพื้น ท่านเราะซูล คืออลลัลดุฮะลัยฮิอะสลัลม ได้เห็นเขา แล้วจึงอ่านคำรัสของอัลลอฮ์ว่า

﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَلَيْهِمُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾

“ในบรรดาผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัตย์จะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮ์เอาไว้” (อัลอะห์ซาบ : 23)

อุมุฆะรีก, ฮอซียะฮ์ บินติ ญาบิร : เมื่อครอบครัวฝ่ายสามีรู้ว่าเธอเข้ารับอิสลาม พวกเขาบอกว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเราจะทรมานเจ้าอย่างรุนแรง” ฮอซียะฮ์เล่าว่า พวกเขาจึงพาฉันออกจากบ้านของเรา แล้วให้นั่งบนอูฐตัวหนึ่ง ซึ่งเป็นพาหนะที่เร็วที่สุดและกระด้างที่สุด พวกเขาให้อาหารฉันเป็นขนมปังกับน้ำผึ้ง แต่ไม่ยอมให้น้ำแม้แต่หยดเดียว จนกระทั่งเมื่อถึงตอนเที่ยงวัน และดวงอาทิตย์ร้อนจัด ขณะที่เรากำลังอยู่ท่ามกลางความร้อนระอุ พวกเขาก็ลงจากอูฐ ภาวะโงมของพวกเขา แล้วปล่อยฉันทิ้งไว้กลางแดด จนกระทั่ง

สติของฉัน ความสามารถในการได้ยิน และการมองเห็นของฉัน  
แทบจะเลือนหายไป พวกเขาทำเช่นนี้กับฉันอยู่สามวัน

แล้วต่อมาในวันที่สาม พวกเขาคุยกับฉันว่า “จงละ  
ทิ้งสิ่งที่เจ้าอยู่บนนั้นเสีย” เธอกล่าวว่า ฉันแทบไม่รู้เลยว่าพวก  
เขาพูดอะไรกัน นอกจากทีละคำ ๆ ฉันจึงขี้นิ้วขึ้นไปยังท้องฟ้า  
เป็นสัญลักษณ์แห่งเตาหีด เธอกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์  
ฉันยังคงอยู่บนสภาพนั้น ทั้งที่ความเหน็ดเหนื่อยได้ถึงขีดสุด  
ของมันแล้ว ทันใดนั้นฉันก็รู้สึกถึงความเย็นของถ้ำน้ำใบบน  
บนหน้าอกของฉัน ฉันจึงจับมันไว้และดื่มหนึ่งอีก จากนั้นมันก็  
ถูกดึงกลับไปจากฉัน ฉันจึงเงยหน้ามอง ก็เห็นว่ามันลอยอยู่  
ระหว่างฟ้ากับดิน และฉันไม่สามารถเอื้อมถึงได้ จากนั้นมันก็  
ถูกหย่อนลงมาให้ฉันอีกครั้งที่สอง ฉันก็ดื่มจากมันอีกหนึ่ง  
อีก แล้วมันก็ถูกยกขึ้นอีก ฉันมองดู ก็พบว่ามันอยู่ระหว่างฟ้า  
กับดิน แล้วมันก็ถูกหย่อนลงมาให้ฉันเป็นครั้งที่สาม ฉันจึงดื่ม  
จากมันจนกระทั่งอิมน้ำ และฉันก็ราดน้ำลงบนศีรษะ ใบหน้า  
และเสื้อผ้าของฉัน เธอกล่าวว่า แล้วพวกเขาก็ออกมาดูฉัน และ  
กล่าวว่า “เจ้าได้สิ่งนี้มาจากไหน โอ้ศัตรูของอัลลอฮ์?” เธอ  
กล่าวว่า ฉันตอบพวกเขาว่า “ศัตรูของอัลลอฮ์นั้นคือคนอื่น  
มิใช่ฉัน เพราะฉันมิได้ขัดขืนศาสนาของพระองค์ ส่วนที่พวก  
ท่านถามว่า ‘สิ่งนี้มาจากไหน’ นั้น มันมาจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์

ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ฉัน” เธอกล่าวว่า แล้วพวกเขาก็รีบวิ่งไปยังถ้ำน้ำของพวกเรา ก็พบว่ามันยังผูกปิดอยู่ ไม่ได้ถูกเปิดเลย พวกเขาจึงกล่าวว่า “เราขอเป็นพยานว่า พระผู้อภิบาลของเจ้าก็คือพระผู้อภิบาลของเรา และผู้ที่ประทานสิ่งที่ประทานแก่เจ้าในสถานที่นี้ หลังจากที่พวกเราได้ทำกับเจ้าสิ่งที่พวกเราทำไปนั้นก็คือผู้ที่ทำให้เรารับอิสลาม” แล้วพวกเขาก็เข้ารับอิสลาม และพวกเขาทั้งหมดได้อพยพไปยังท่านเราะสูลคืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยพวกเขาู้ดีถึงความโปรดปรานที่ฉันมีเหนือพวกเขาในเรื่องนี้ และสิ่งที่อัลลลอฮ์ได้ทรงกระทำแก่ฉัน

โอ้อัลลลอฮ์ แท้จริงเราขอจากพระองค์ให้เรามีความมั่นคงอยู่บนศาสนา และถ้อยคำสุดท้ายแห่งการวิงวอนของเราคือมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก